

Srčnost. 2

(K sliki.)

Na današnji sliki vidite mladega junaka mučenca, sv. Arkadija. Vsakega mučenca smemo po pravici imenovati junaka, ker za vero celó dati svoje življenje, to ni lahka reč, marveč zahteva junaškega poguma; a sv. Arkadiju se moramo še posebej čuditi, ker je moral pretrpeti nenavadno velike muke in bolečine. Le poslušajte in strmite!

Brezsrčni sodnik je ukazal, da ga morajo prav počasi umoriti, polagoma mu odrezati ali odsekati vse ude, kos za kosom: najprej prste, potem roke in ramena, nato prste na nogah, spodnji del in potlej zgornji del nog itd. Kri je tekla, da se je kar luža delala poleg njega. Lahko si mislite, kako je to bolelo in sklelo! Ljudje, ki so gledali toliko neusmiljenost, so se jokali; celo divjim vojakom, ki so ga morali trpinčiti, so prišle solze v oči. Toda svetnik je trpel vse krotko in potrpežljivo, celo radostno!

Ko je videl poleg sebe v krvi ležati razkosane ude, je rekel: „O blaženi udje, ki ste bili spoznani za vredne, da daste spričevanje njemu, ki vas je ustvaril! Ko ste se še držali mojega telesa, vas nisem tako ljubil, kakor vas poveljučujem sedaj, ko ste ločeni od trupa. Še malo časa bomo ločeni: kmalu vas bo nebeški Kralj vnovič sklenil z menoj, in skupno mu pojdemo naproti; tedaj se bo vaša umrljivost spremenila v neumrljivost. Odslej ste Kristusovi in tudi jaz čutim, da sem Kristusov!“

Sedaj svetnika položé še na hrbet ter ga pripravajo in poberó še drob iz njega. Veselo se ozrè še proti nebu in izdihne svojo plemenito dušo. Kristijani pobožno zberó raztresene ude in jih pokopljejo s svetim trupom vred ter hvalijo Gospoda Jezusa Kristusa, ki daje svojim zvestim služabnikom toliko moč in srčnost.

Povejte mi sedaj, ko vidite toliko junaštvo, ali vas ne bode sram, ako nočete zvesto izpolnjevati teh malih in lahkih dolžnostij, katere se zahtevajo od vas!

